

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1278/24
6.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и Ксеније Огризовић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 9 К.бр.618/23 од 09.04.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Мирослава Дмитровића и у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 06.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду 9 К.бр.618/23 од 09.04.2024. године само у погледу одлуке о главној казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се применом члана 63 КЗ урачунава време проведено у задржавању од 18.03.2021. године до 20.03.2021. године и на мери забране напуштања стана од 20.03.2021. године до 23.04.2021. године, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду **ОДБИЈА** као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду 9 К.бр.618/23 од 09.04.2024. године у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 9 К.бр.618/23 од 09.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па га је суд применом

наведене законске одредбе и чланова 1, 4, 42, 45, 50, 51, 54 и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 9 месеци и истовремено одредио да ће се она извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, а које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу одредбе члана 63 КЗ окривљеном АА је у наведену казну урачунато време у задржавању од 18.03.2021. године до 20.03.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.107/21 од 20.03.2021. године, а која се рачуна од 20.03.2021. године, када му је мера забране напуштања стана изречена, па до 23.04.2021. године, када му је мера укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж2.бр.854/21 од 23.04.2021. године, као и на новчану казну, као споредну, у износу од 10.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће суд, ако осуђени не плати новчану казну у одређеном року, новчану казну заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

На основу члана 348 став 6 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: једног пиштоља марке “Црвена Застава”, модел “М70”, калибар 7,65 mm, фабричког броја ... са припадајућим оквиром, једне ловачке пушке марке “Црвена Застава” са неолученим цевима, фабричког броја ..., једног ловачког карабина калибра 8x57 mm, фабричког броја ..., са натписом “ФНРЈ предузеће 44”, на који је уграђен оптички нишан са ознаком... – 9x40 AR00005 Korea, марке “Bushnell”, 5 комада пушчане муниције 16/70 произвођача “Cheddite”, 34 комада пушчане муниције 16/70 произвођача “FIOCCHI 16 Italy”, једног комада пушчане муниције 16/70 mm произвођача “FIOCCHI 16 Italy”, 32 комада муниције за пиштољ калибра 7,65 mm, 50 комада пушчане муниције за ловачки карабин са ознаком “1254” и 5 комада пушчане муниције за ловачки карабин калибра 8 x 50.

На основу чланова 261, 262 и 264 ЗКП окривљени АА је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и судског паушала, с тим да ће суд о висини трошкова одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду Вишег суда у Београду 9 К.бр.618/23 од 09.04.2024. године и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење или преиначи поменућу пресуду, тако што ће окривљеног АА огласити кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ и изрећи му казну затвора у складу са законом или да преиначи поменућу пресуду у осуђујућем делу због кривичног дела и члана 348 став 1 КЗ, тако што ће му изрећи казну затвора у дужем трајању, која би се извршила у установи за извршење кривичних санкција.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић изјавио је одговор на жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа о којој ће обавестити окривљеног и браниоца, а да након одржане седнице одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва као неосновану и потврди пресуду К.бр.618/23.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1355/24 од 19.12.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктж.бр.182/21 од 07.11.2024. године и укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.618/23 од 09.04.2024. године, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби јавног тужиоца и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да првостепену пресуду преиначи, тако што ће окривљеног АА огласити кривим за кривично дело из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ и осудити на казну затвора у дужем трајању која би се извршила у установи за извршење кривичних санкција.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног и његовог браниоца и у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеном жалбом јавног тужиоца, одговором на жалбу браниоца окривљеног и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, нашао:

-жалба је делимично основана.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда, тако што се истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер су разлози пресуде противречни изреци, те будући да су у пресуди наведени разлози који су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и да је приликом доношења побијане пресуде погрешно утврђено чињенично стање и на основу тако погрешно утврђеног чињеничног стања повређен кривични закон, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. С тим у вези, наводи се да је нејасно на основу чега суд налази да из списка предмета произлази да је окривљени извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, односно да наведено оружје и муниција не могу да се сматрају већом количином. У погледу наведеног, указује се да се, имајући у виду да ни Кривични законик ни Закон о оружју и муницији не предвиђају шта се сматра држањем “мање” или “веће” количине оружја или муниције, ради о правном питању о којем одлучује суд у сваком конкретном случају, с обзиром на све околности случаја, па да се већа количина оружја, муниције или средстава не тумачи само на основу броја, већ да се мора имати у виду у сваком конкретном случају о ком оружју, односно муницији се ради, каква су својства таквих материја, како се употребљавају и какви се ефекти таквом употребом могу постићи. С тим у вези, истиче се да суд погрешно примењује закон када на конкретну ситуацију примењује члан 42 Закона о оружју и муницији који прописује да пошљалац мале

количине оружја (до пет цеви) и муниције (до 500 комада) може обавити преношење оружја у складу са одредбом члана 33 истог закона, што се не може применити приликом оцене о ком кривичном делу је реч, односно одређивања шта се има сматрати држањем “мање” или “веће” количине оружја и муниције, јер се наведена одредба односи на превоз оружја и муниције, као врсте опасног терета, дакле под контролисаним условима, на основу претходно донетог решења надлежног органа, па да није оправдано ширење њене примене и на питање недозвољеног држања оружја и муниције, додатно с обзиром да се заштитни објекти овде разликују, јер код транспорта опасност може представљати експлозија током превоза, а не односи се на употребу, држање и ношење оружја и муниције, јер се њиме угрожава јавни ред и мир, а у ширем смислу живот и тело људи. У жалби се такође наводи да би, уколико би се прихватио став да се одредба члана 42 Закона о оружју и муницији која прописује шта се има сматрати “мањом количином” за превоз оружја и муниције примењује у случају држања оружја, односно шта се има сматрати “већом количином муниције и оружја”, то довело до угрожавања и повређивања вредности заштићених кривичним законодавством, а да је управо интенција законодавца била да је предвиђеност у закону кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 КЗ учињена због веће друштвене опасности коју представља већа количина оружја и муниције, те да се тек количина од 500 метака и 5 цеви не може сматрати већом количином у смислу кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 КЗ, већ да то мора бити далеко мањи број. Имајући у виду оружје и муницију у конкретном случају, у жалби је закључено да се ради о већој количини која може да угрози живот и тело огромног броја људи.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе јавног тужиоца оценио као неосноване, налазећи да је правилно закључио првостепени суд да се наведено оружје и муниција које је окривљени неовлашћено држао не може сматрати већом количином, што представља квалификаторну околност тежег облика кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 КЗ, које је окривљеном оптужницом стављено на терет, имајући у виду да Кривични законик не одређује шта се сматра већом количином, те да ни Закон о оружју и муницији то не чини уз одредбе о набављању и држању оружја, из категорије А и Б, нити у оквиру одредби о ношењу оружја, већ да једино члан 42 став 5, који се тиче превоза оружја и муниције, прописује да се малом количином сматра до 5 цеви и до 500 комада муниције, из којих разлога је правилно првостепени суд окривљеног осудио због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а не због тежег облика наведеног кривичног дела из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ које му је оптужницом стављено на терет и за своју одлуку у образложењу пресуде навео јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија се и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је суд превелики значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљеног, док није у довољној мери ценио степен кривице, те да се ради о делу чије извршење је у последње време у порасту и које угрожава целокупно друштво, као и да је недовољно ценио ранију осуђиваност окривљеног која указује на склоност окривљеног ка вршењу кривичних дела.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је имао у виду да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ценио све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па да је правилно од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио коректно држање пред судом и изражено кајање, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност.

Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је првостепени суд приликом одлучивања о висини главне казне пропустио да да адекватан значај утврђеној отежавајућој околности на страни окривљеног, односно његовој осуђиваности.

С обзиром на наведено, Апелациони суд у Београду је, дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни окривљеног, усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначио првостепену пресуду само у погледу одлуке о главној казни, тако што је окривљеног, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржавајући као правилно одмерену новчану казну, као споредну, у износу од 10.000,00 динара, применом члана 45 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, као главну казну, у коју му је, у складу са чланом 63 КЗ, урачунао време проведено у задржавању од 18.03.2021. године до 20.03.2021. године и на мери забране напуштања стана од 20.03.2021. године до 23.04.2021. године.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању, као главном казном, и наведеном новчаном казном, као споредном казном, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Такође, правилно је првостепени суд, применом одредбе члана 348 став 6 КЗ у вези члана 87 КЗ, окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета и одлучио да се од окривљеног одузму предмети детаљно наведени у диспозитиву првостепене пресуде, имајући у виду да наведено оружје и муниција представљају предмете извршења кривичног дела, чије је одузимање по закону обавезно.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић